

Warszawa, 31 maja 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

A41h 31/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21419.

Kl. ~~3 a~~, 4/01.

Otto Taussig & Co.
(Wiedeń, Austria).

3d 31/00

Sposób obrębiania kołnierzyków oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 4 października 1932 r.

Udzielono 26 kwietnia 1935 r.

Kołnierzyki wyrabia się dotychczas w ten sposób, że przed obrębieniem zakłada się brzegi, powoduje to jednak tworzenie się grubych krawędzi kołnierzyka.

Według wynalazku niedogodność tę usuwa się w ten sposób, że pasek materiału, z którego wykonywa się kołnierzyk, składający się ewentualnie z kilku warstw, obszywa się tasiemką, obejmującą jego brzeg i zagiętą w kształcie litery U, którą przesywa się najlepiej ścięgiem zygzakowym, nie zaginając i nie zakładając brzegu.

Według wynalazku sposób ten przeprowadza się najlepiej przy pomocy obrębiacza, który przy obróceniu brzegu materiału, najlepiej impregnowanego, pozwala na łatwe podsuniecie tasiemki obrębiającej.

Przytem obrębiacz, zakładający tasiemkę na brzeg materiału, może być wahlwy tak, by podsuwał tasiemkę na tyle, ile potrzeba do utworzenia np. śpiczastego rogu kołnierzyka.

Obrębiacz według wynalazku może się również składać z dwóch obracających się względem siebie części, które w rozwartym obrębiaczu na tyle zwalniają tasiemkę, że można ją łatwo podciągnąć do przodu. W tym celu na drążku stopki umieszczony jest przyciskacz, który przy stopce, nasadzonej podczas szycia, ściska obie obracające się względem siebie części obrębiacza przeciw działaniu sprężyny, w celu dostosowania obrębiacza do grubości materiału.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu części urządzenia do obrębiania koł-

nierzyków sposobem według wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia widok obrębiacza z góry, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii A — A na fig. 1, fig. 3 — w mniejszej skali widok z góry obrębiacza z założonym kołnierzykiem, fig. 4 i 5 — przekrój poprzeczny przez kołnierzyk i obrębiającą go tasiemkę, fig. 6 — śpiczasty róg kołnierzyka przy użyciu ściegu zygzakowego, fig. 7 — częściowo w przekroju odmianę obrębiacza w stanie zamkniętym, a fig. 8 — ten sam obrębiacz rozwarty, fig. 9 — przekrój wzdłuż linii B — B na fig. 7, fig. 11 — przekrój wzdłuż linii C — C na fig. 7, a fig. 13 — przekrój wzdłuż linii D — D na fig. 7, fig. 10, 12 i 14 przedstawiają te same przekroje obrębiacza otwartego. Fig. 15 przedstawia kołnierzyk rozłożony, przy czem zarówno jego część przednia, jak i tylna jest utworzona z jednego kawałka materiału, a fig. 16 i 17 wskazują w rzucie pionowym, częściowo w przekroju i w widoku z góry obrębiacz, służący do obrębiania powyższego kołnierzyka i umieszczony w maszynie do szycia.

W urządzeniu według fig. 1 obrębiacz 1, zgięty w kształcie litery U, jest przymocowany do krótszego ramienia 2 dźwigni, której dłuższe ramię 3 można uruchamiać ręcznie. Dźwignia daje się obracać wokoło trzpienia 4, osadzonego w płycie podstawowej maszyny do szycia, i opiera się przytem kciukiem 5 o sprężynę 6, przymocowaną do wspornika 7, przytwierdzonego do płyty podstawowej. W płycie ściegowej 8 umieszczony jest posuwacz, składający się z dłuższej części 9 i krótszej 10, przy czem wycięcie 11 do części 10 przechodzi w otwory do igieł 12 płyty ściegowej 8 tak, że posuwacz dochodzi bezpośrednio do igieł, które pracują tutaj ściegiem zygzakowym. Obrębiacz 1 wchodzi w wycięcie 13 płyty ściegowej, co ogranicza jego odchylenie się nabok.

Tasiemka 14 jest prowadzona od zewnątrz pomiędzy kołkami 15 i jest zakła-

dana zapomocą obrębiacza na kołnierzyku 16 nakształt litery U, jak to jest przedstawione w przekroju poprzecznym na fig. 4.

W celu obrębiania rogu kołnierzyka usztywnia się przedtem nieco krochmałem lub podobnym materiałem róg 18 kołnierzyka aż do miejsca, oznaczonego na fig. 3 linią przerywaną, poczem obszywa się krótki brzeg 19 kołnierzyka. Po dojściu do wierzchołka rogu kołnierzyka odchyła się na prawo ramię 3 dźwigni, wbrew działaniu sprężyny 6, aż do położenia, zaznaczonego linią kreskowo-kropkowaną. Obrębiacz 1 przylega wtedy do przedniej krawędzi wewnętrznej wycięcia 13. Podczas tego odchylenia obrębiacz pociąga ku przodowi kawałek tasiemki, co po zwolnieniu dźwigni, doprowadzonej przez sprężynę 6 w swe położenie pierwotne, wystarcza, aby tasiemka przylegała bez zarzutu do brzegu kołnierzyka 16 przy następnym, odbywającym się dookoła wierzchołka rogu kołnierzyka, obrocie tego ostatniego o kąt dopełniający do kąta ostrego. Następnie obszywa się podłużny brzeg kołnierzyka w położeniu przedstawionem na fig. 3, przy czem część 10 posuwacza, dochodząca aż do igły, zapewnia już od wierzchołka rogu należyte posuwanie kołnierzyka. Oczywiście zamiast przedstawionego na fig. 3 ściegu zygzakowego można również zastosować ścieg stebnowy. Obrębiacz może być nie wahlivy, a przesuwny.

Odmiana obrębiacza według fig. 7 i 8 składa się z dwóch części 20 i 21, z których pierwsza jest połączona ze szczęką 23, zagłębioną w płycie ściegowej 22, a druga — ze szczęką 24, która może się obracać wokoło osi 25. Oczywiście obie szczęki 23 i 24 zamiast obracać się, mogą się względem siebie przesuwać. W wycięciach szczęk osadzona jest sprężyna śrubowa 26, a za obrębiaczem znajduje się na płycie ściegowej 22 wyciskacz 27 brzegów.

Przy opuszczaniu podczas szycia stop-

ki 28 opuszcza się również przyciskacz 30, połączony z drążkiem 29 stopki, dający się nastawiać stosownie do każdorazowej grubości materiału i wywierający nacisk na szczękę 24 wbrew działaniu sprężyny 26 (fig. 7). Tasiemka 31, wprowadzona w obrębiacz 20, 21, przyjmuje wtedy, poczynając od położenia wyciągniętego według fig. 13, stopniowo przekrój poprzeczny o kształcie litery U według fig. 11 i 9, jak zaznaczono liniami kreskowo-kropkowanymi na fig. 9, 11 i 13. Po obszyciu jednego brzegu materiału aż do rogu podnosi się stopkę 28, przyczem jednocześnie podnosi się przyciskacz 30 i szczęką 24, a przez to, wskutek działania sprężyny 26, podnosi się górna część 21 obrębiacza (fig. 8). Dzięki temu tasiemka 31 zostaje zwolniona, a przy następnym obróceniu kawałka materiału tasiemka 31, znajdująca się wtedy w położeniu, przedstawionem na fig. 10, 12 i 14, zostaje pociągnięta do przodu o żądany kawałek, poczem następuje obrębianie drugiego brzegu materiału.

Obie odmiany obrębiacza mogą również znaleźć zastosowanie przy stopce, zabierającej względnie igłach przesuwających. Do przymocowywania tasiemki może również służyć ścieg ozdobny zamiast ściegu zygzakowego lub stebnowego. Wreszcie urządzenie według wynalazku umożliwia również obrębianie kilku warstw materiału.

W kołnierzyku *a* (fig. 15), składającym się z jednego kawałka materiału, ewentualnie w kilku warstwach, brzegi są obszyte tasiemką *b*, obejmującą je wzdłuż całego obwodu kołnierzyka nakształt litery U; tasiemka ta jest przyszyta ściegiem zygzakowym lub innym szwem.

Odmiana obrębiacza według fig. 16 i 17 składa się, jak w obrębiaczu według fig. 7 i 8, z dwóch części 20 i 21, przyczem część 20 jest zagłębiona w płycie ściegowej 22 i dźwiga szczękę 23, która jest połączona ze szczęką 24 części 21 zapomocą trzpienia 25 tak, że tworzy z nią zawiasę. Między

częściami 20 i 21 znajduje się sprężyna 26, która usiłuje rozsunąć obie części 20 i 21. Na części 21 przymocowana jest z boku płytka 27, która przy przewyższającym ją i zwróconym do igieł końcu części 21 tworzy stopień 27', który zastępuje wyciskacz brzegów.

Obrębiacz, składający się z części 20 i 21, jest, jak widać na fig. 16, zasadniczo prostopadły do kierunku szwu i podpira stopkę 28 drążka 29 oraz przyciskacz 30, dający się odpowiednio dostosowywać do każdorazowej grubości materiału, przyczem dolny odgięty koniec przyciskacza spoczywa na płycie 27.

Tasiemka, wprowadzana w obrębiacz między części 20 i 21 i wodzona zapomocą zwróconych ku igłom końców obrębiacza, przyjmuje stopniowo przekrój poprzeczny o kształcie litery U, przyczem przy podniesieniu stopki 28 podnosi się również przyciskacz 30, a obie części 20 i 21 rozwierają się wskutek działania sprężyny 26 tak, że tasiemka zostaje zluźniona i łatwo daje się dostosować do kształtu obrębianych kawałków materiału, zwłaszcza na zgięciach i na ostrych rogach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób obrębiania kołnierzyków, znamieny tem, że kołnierzyk obszywa się tasiemką, obejmującą jego brzeg nakształt litery U, przyczem tasiemkę tę przyszywa się (najlepiej) ściegiem zygzakowym, nie zakładając lub nie zaginając brzegu kołnierzyka.

2. Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienne tem, że posiada obrębiacz (1), zaginający tasiemkę (14, 17) na brzeg kołnierzyka i osadzony wahliwie, dzięki czemu tasiemkę można pociągnąć do przodu na taki kawałek, jaki jest konieczny potrzebny przy obróceniu materiału w celu obrębiania rogu kołnierzyka.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że obrębiacz (1), zakładający tasiemkę (17, 31) na brzeg kołnierzyka, składa się z dwóch połączonych na jednym końcu obrotowo części (20, 21), które w rozwartym obrębiaczu przykładają tasiemkę, potrzebną do utworzenia rogu, do obrębianego rogu i pozwalają na łatwe pociągnięcie jej ku przodowi.

4. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tem, że na drążku (29) stopki osadzony jest nastawny przyciskacz (30), który ściska obie części (20, 21) obrębiacza wbrew działaniu sprężyny (26), umieszczonej między częściami (20, 21).

5. Urządzenie według zastrz. 2 — 4,

znamienne tem, że posuwacz (9, 10) maszyny do szycia dochodzi w płycie ścięgowej (8, 22) aż do igieł, aby również i przy obracaniu rogu kołnierzyka zapewnić należyte jego posuwanie.

6. Urządzenie według zastrz. 2 — 4, znamienne tem, że obrębiacz, układający tasiemkę na brzegu kołnierzyka, jest prostopadły lub nieco pochylony względem szwu i posiada na końcu, zwróconym ku stopce (29), stopień (27'), służący jako wyciskacz brzegów.

Otto Taussig & Co.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

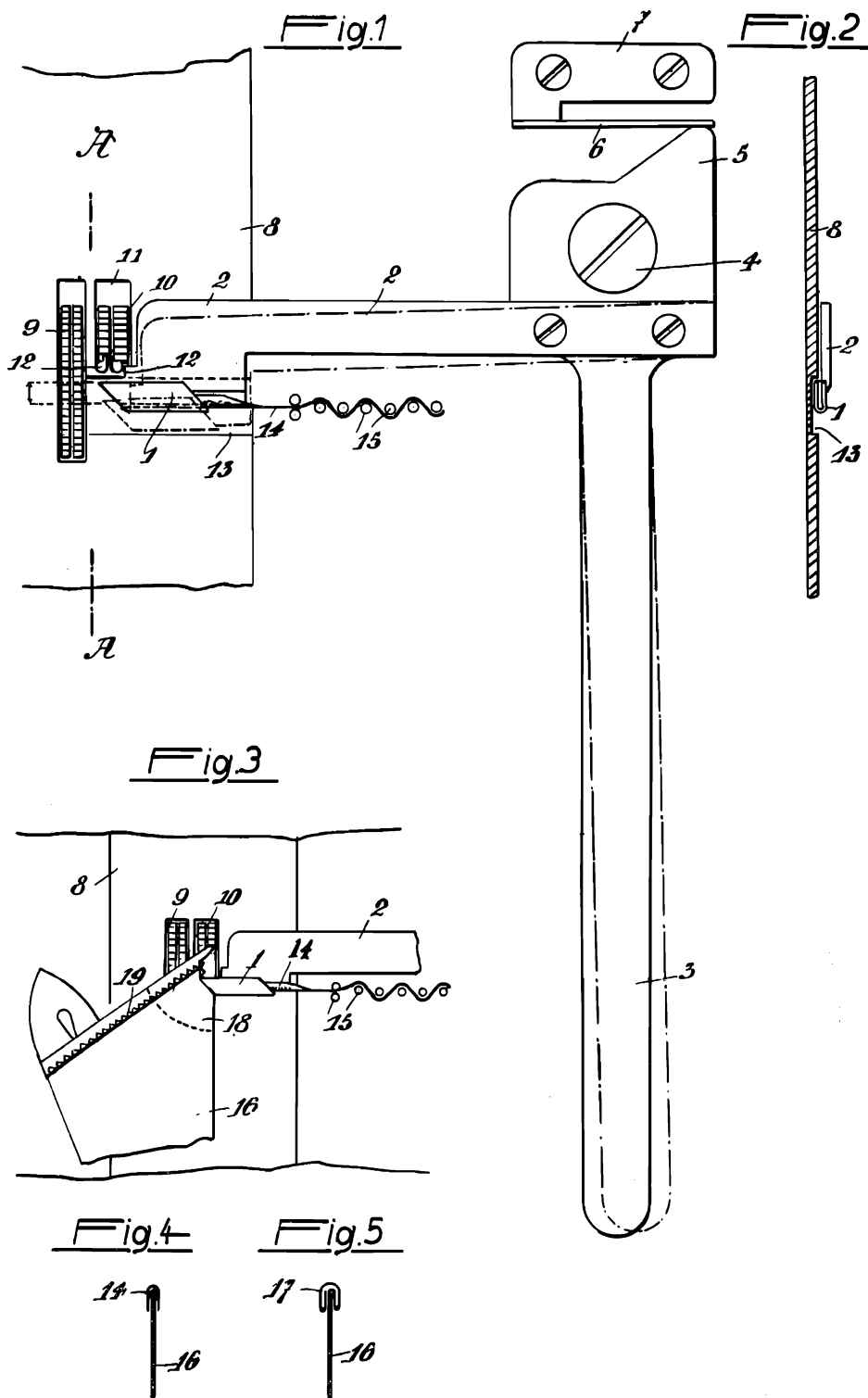

Fig.16

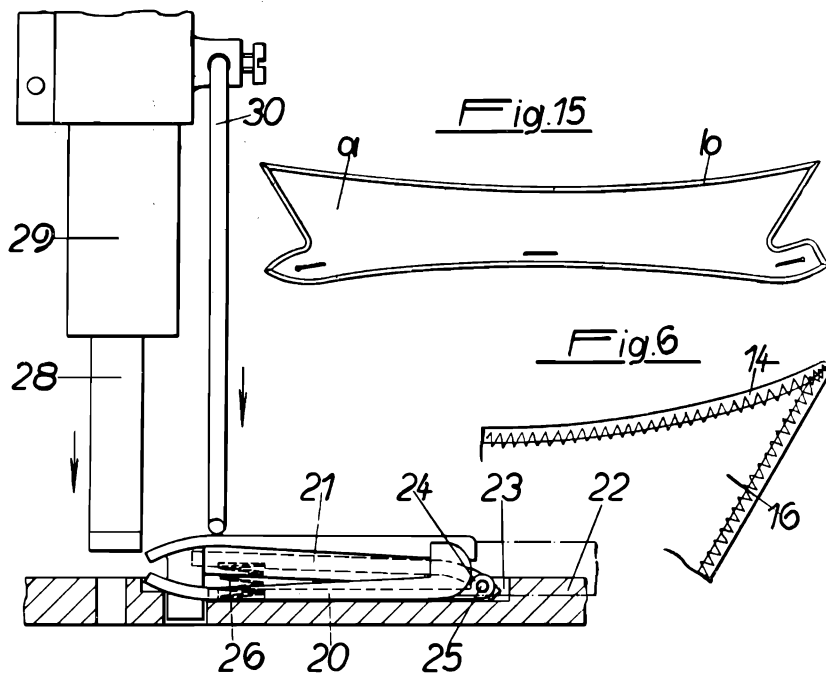

Fig.15

Fig.6

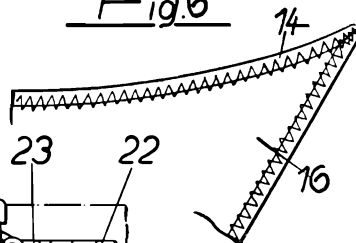

Fig.17

